

KORTTELIN SANOMAT

MARIIA OKKONEN:

"Musiikin ja soittamisen pitää olla hauskaa, se ei saa olla liian vakavaa."

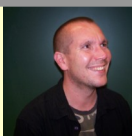
KATRI UTRIAINEN:

"Olen bändin blondi. Sillä saa välillä paljon anteeksi."

AARNE KEMPAS:

"Laulupuoli on hiipunut - antaa basson puhua."

JUHO TIKKA:

"Kunnon rytmi saa pysymään kasassa vaikka ruosteisen Mossen."

HANNS-J. SAJANIEMI:

"Jos jääkausi puhkeaisi, niin mä loisin musiikin ohessa varmaan kaikki lumetkin."

Katri Utriainen:

Ensimmäinen kannel kurkihirrestä

Katri Utraisen kantelestin ura sai alkunsa varsin värikkäällä tavalla. Hänen ensimmäinen kanteleensa uhkui maalaisromantiikkaa, sillä kantele rakennettiin isän kotitalon navetan kurkihirrestä.

Aarne Kempas:

Sormitaiteilija

KUL:n basisti on monilahjakkuus. Virtuosoimaisen bassonhallinnan lisäksi hänen taiteelliset lahjansa ulottuvat hyvinkin syvälle kuvitetun taiteen maailmaan.

Juho Tikka:

It's all about the rhythm!

KUL:n rumpali on vakuuttunut kompin vaikutuksesta biisin lopputulokseen.

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Korttelin uudet lapset-yhtyeen pianisti Mariia Okkonen (vas.), basisti Aarne Kempas ja kanteleisti Katri Utriainen intoa täynnä Mikko Herrasen studiolla.

KUL innoissaan

Herrasen hallussa

Korttelin uudet lapset aloitti urakansa *Euro 13*-projektinsa tiimoilta toden teolla keskiviikkona 12. syyskuuta 2012, kun yhtye löysi tiensä Mikko Herrasen studiolle äänittämään euroviisukappaletaan. Yhtyeen tavoitteena on pärjätä omilla vahvuuksillaan.

Sessio alkoi tunnustelevissa merkeissä, kunnes suhteellisen nopeasti studioguru Herranen ja bändin jäsenet löysivät yhteisen kielen. Huumorin sävyttämän yhteistyön tuloksena saatiin valmiiksi kappale *Not A Pin-Up-Boy-Beauty*, jolla Korttelin uudet lapset aikoo ottaa osaa vuoden 2013

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

- Se on kuulkaa yhteishenki, joka haisee, sanoi Pepsodent Fluor.

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Rumpali Juho Tikka työkalusetinsä ääressä.

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Studioguru Mikko Herranen asennuspuuhissa.

Uuden musiikin kilpailuun. Työtä tehdään tosissaan, vaikka yhtye onkin mukana pilke silmäkulmassa.

- Kaikkemme annetaan ja katsotaan sitten, minne se johtaa, Aarne Kempas toteaa bassoaan vingauttaen. Yhtye on innolla mukana projektissa ja kokeneiden puoliammattilaismuusikoiden yhteen löytämä kokoonpano uskoo mahdollisuuksiinsa. Nöyryyttä kokeneista muusikoista kuitenkin löytyy eivätkä he ota hommaa liian vakavasti.

- Joo, täysillä mennään, mutta huumoria ei unohdeta, toteaa solisti ja on tukehtua gulassikeittoonsa, kun joku tietää kommentoida hänen hullunkurista istuma-asentoaan.

- Niinhän se menee, että kun on tällaisia ystäviä niin ei tarvita vihollisia, hän naurattaa.

Mariia Okkonen:

Jo pikkutyttönä esiintymisvimmainen

Pianisti Mariia Okkonen aloitti pianonsoiton jo nelivuotiaana. Musiikillisen harrastuksen aloittamisesta kiitos kuuluu ainakin epäsuorasti Reijo Taipaleelle.

Hanns-J. Sajaniemi:

Luomaan luotu

Solisti ja kitaristi Hanns-J. Sajaniemi elää luodakseen ja luo elääkseen. Luomisen vimma on niin suuri, että yksi elämä ei tahdo riittää.

TUTUSTU

Korttelin uudet lapset (KUL)

KANTELISTI

Ensimmäinen kannel kurkihirrestä

Kantelisti Katri Utriaiselle kevyen musiikin soittaminen on sekä haaste että nautinto.

Pentti Kortteli
KORTTELIN SANOMAT

- Enpä olisi hevilla uskonut, että kaivaisin kanteleeni esiin komerosta, jotta voisin soittaa kevyen musiikin bändissä, toteaa **Katri Utriainen** tyynen rauhallisesti hymyillen. Kanteleen soittaminen oli jäänyt häneltä työ- ja muiden kiireiden takia, kun hänen kollegansa kysivät häneltä eräänä päivänä yllättäen, haluaisiko hän tulla mukaan bändiin.

- Taisin sanoa, että voisin tulla kokeilemaan, vaikken oikein uskonutkaan kanteleen sopivan bändin kokoonpanoon, Utriainen toteaa. Hänen mukaansa kantele jakaa mielipiteitä siitä, tulisiko ja voiko sitä käyttää kevyttä musiikkia soitettaessa. Kokemukset KUL:n kanssa ovat kuitenkin osoittautuneet hyvinkin onnistuneiksi.

”Musiikki on minulle tärkein itsensä ilmaiskanava, ja se näkyy laulamalla, soittamalla, kuuntelemalla ja tanssimalla”

- Katri Utriainen aloitti kanteleen soittamisen 10-vuotiaana isänsä **Jukka Piiraisen** tekemällä kanteleella. Hän soitti kaikkiaan

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Katri Utriaisesta mielestä myös kanteleella kannattaa rohkeasti yrittää rikkoa rajoja.

kymmenen vuotta musiikkiopistossa ja teki esiintymismatkoja **Kajana-Kanteleet**-yhtyeen kanssa Venäjälle ja Yhdysvaltoihin.

Nykyään Utriainen on innolla mukana soittamassa uudessa bändissä.

- Musiikissa tärkeää on fiilis. On se sitten yhteissoiton iloa, onnistumisen kokemusta, kun saa instrumenttia paremmin haltuun, tai kun kuuntelee tunteita herättävää biisiä. Musiikki on

minulle tärkein itsensä ilmaiskanava, ja se näkyy laulamalla, soittamalla, kuuntelemalla ja tanssimalla.

”Olen bändin blondi. Sillä saa välillä paljon anteeksi.”

Luovuutta tarvitaan kanteleen soitossa paljon, koska kanteleen dynamiikka ei aina sovi tiettyihin sovituksiin.

- Kantele ei vain taivu tiettyihin sävelkuvioihin niin helposti. Soitan kanteletta mahdollisuuksien mukaan ja erilaiset mokat kuitaan yleensä toteamalla, että olen bändin blondi. Sillä saa välillä

paljon anteeksi, Utriainen toteaa pilke silmäkulmassaan

Katri Utriaisella on tärkeä rooli KUL:n euroviisukarsintakappaleessa **Not A Pin-Up-Boy-Beauty**. Hän soittaa kappaleen soolosuuden.

- Onhan se tosi hienoa, että bändikaverit ovat sitä mieltä, että juuri kantele sopii siihen osuuteen. Ja toisaalta se antaa myös tilaisuuden raivata kanteleelle hieman lisää näkyvyyttä, Utriais kommentoi sessiomme lopuksi kanteleen asemaa musiikissa.

KUVA: JUKKA PIIRAINEN

Katri Utriaisesta kantelistin ura alkoi 10-vuotiaana kotitekoisella kanteleella. Kun eräs vuonna 1939 rakennettu isän kotitalon navetta meni heidän kotikonnuillaan Kainuussa purkuun, otti hänen isänsä **Jukka Piirainen** kyseisen mökin kurkihirren ja teki siitä silloin 10-vuotiaalle Katrille kanteleen. Katri Utriainen kerkesi soittaa isänsä tekemällä kanteleella muutaman vuoden, kunnes soittopeli vaihtui koneistokanteleeseen.

Korttelin uudet lapset: KATRI UTRIAINEN

- ♪ Lauoi lapsena kuoroissa.
- ♪ Ensimmäinen instrumentti oli sähköurut.
- ♪ Aloitti kanteleen soittamisen 10-vuotiaana isän tekemällä kotikanteleella.
- ♪ Opiskeli kanteleen soittoa Kainuun musiikkiopistossa 10 vuotta. Soitti samaan aikaan Kajana-Kanteleet-yhtyeessä.
- ♪ Tehnyt esiintymisreissuja Venäjälle ja Yhdysvaltoihin.
- ♪ KUL:n kantelistina ja laulajana vuodesta 2011

PIANISTI

Jo pikkutyttönä esiintymisvimmainen

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

**Musiikilla on
valtava merkitys
pianisti Mariia
Okkosen elämässä**

Kontti Pertteli
KORTTELIN SANOMAT

Mariia Okkosen musiikillinen ura alkoi jo vaippaiässä. Aina kun jostain kuului musiikkia, alkoivat pikkutyttö leuat käydä ja lanteet heilua. Kun hän oli kolmivuotias, pääsi hän vanhempiensa kanssa laivareissulle Ruotsiin. Laivalla esiintynyt taiteilija huomasi heti Okkosen musiikilliset lahjat.

*”Olohuoneeseen ilmestynyt
valkoinen piano
valitsi minut.”*

- Epäsuora kiitos musiikillisen harrastukseni aloituksesta kuuluu Reijo Taipaleelle, joka tuli vanhempieni pöydän luo kertomaan, että ”tytöllä on rytmi vessä. Pitäkää huoli, että hankitte hänelle musiikkiharrastuksen”, Okkonen nauraa ja lisää, että tapahtuman seurauksena heidän kottiinsa ostettiin piano.

- En koskaan siis niin sanotusti valinnut itse soitintani, vaan olohuoneeseen ilmestynyt valkoinen piano valitsi minut, Okkonen toteaa ja kertoo, kuinka sitä seurannut innostuneen tytön soitto-

Vaikka Mariia Okkonen on touhunnut musiikin parissa koko nuoren elämänsä, on hän onnistunut pitämään liian vakavuuden loitolla. Okkosen mukaan musiikki on niin mukavaa ja ihanaa, ettei sitä voi ottaa liian tosissaan.

harrastus ajoi kotijoukkoja välillä hulluuden partaalle hänen taukoamattoman pianonpimputuksen sekä omien laulusepitysten takia. Pianon soiton hän aloitti 4-vuotiaana.

Kouluaikana Mariia Okkosella oli lukuisia musiikkiin liittyviä harrastuksia. Hän liittyi kuoroon ja aloitti kitaran soiton, jota hän soitti pianon ohella musiikkiopistossa. Musiikkiopiston kanssa Okkonen teki erilaisia musiikkiprojekteja ja soittomatkoja.

*”Musiikin ja soittamisen
pitää olla hauskaa, se ei
saa olla liian vakavaa.”*

Koulun jälkeen Jokelan kansalaisopiston rehtori otti Okkoseen yhteyttä ja pyysi häntä pianonsoiton opettajaksi. Okkonen otti pestin vastaan osaksi siitä syystä, että hän on omakohtaisesti kokenut, kuinka tärkeää on, ettei musiikin soittamisesta tule liian vakavaa.

- Yksi ikävä muisto minulla on. Yhdellä kesäkurssilla minulle

sattui joku kuulu saksalainen opettaja. En muista, mitä tapahtui, mutta ensimmäisen kerran jälkeen en enää tahtonut mennä kurssille, Okkonen toteaa ja lisää, kuinka hän kannustaa omia oppilaitaan iloisuuteen.

- Musiikin ja soittamisen pitää olla hauskaa, se ei saa olla liian vakavaa. Ja omien sanojensa mukaan hän on löytänyt KUL:n kanssa juuri sen musiikillisen iloisuuden, mikä saa hänen hymyilemään.

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Aina iloinen Mariia Okkonen Mikko Herrasen studiolla 12.9.2012.

Korttelin uudet lapset: MARIIA OKKONEN

- ♪ Aloitti pianon soittamisen 4-vuotiaana Suzuki-menetelmällä.
- ♪ Ajoi kotijoukkojaan hulluuden partaalle pimputuksellaan.
- ♪ Liittyi ala-asteella kuoroon ja aloitti kitaran soiton.
- ♪ Suoritti Keskisen Uudenmaan musiikkiopistossa kitaransoitossa 3/3 ja pianonsoitossa Iso Ykkösen.
- ♪ Osallistui musiikkikilpailuihin Gitarama-sekstetin kanssa.
- ♪ Opettaa pianonsoittoa Jokelan kansalaisopistossa.
- ♪ Osallistui syksyllä 2011 Kuorosotaan Tuusulan kuorossa.
- ♪ Toiminut vuodesta 2011 Korttelin uudet lapset-yhtyeen pianistina ja laulajana.

RUMPALI

It's all about the rhythm!

Korttelin uudet lapset luottaa vahvasti rumpalinsa Juho Tikan iskunvarmaan ammattitaitoon.

Pertti Kontteli
KORTTELIN SANOMAT

Rumpali **Juho Tikan** elämä musiikin parissa on ollut monivi-
vahteinen. Musiikin kipinäkär-
pänen puri häntä jo hyvin nuo-
rena ja osaksi tuon kipinän seu-
rauksena hänet ohjattiin musiik-
kiluokalle kotikaupungissaan
Mikkelissä. Vaikka rakkaus lyö-
mäsoittimiin syntyi suhteellisen
varhain, kokeili Tikka varhaisina
vuosinaan monia eri instrument-
teja.

- Joo, mä kokeilin perinteisen
nokkahuilun ohella viuluakin,
mutta meillä ei oikein synkan-
nut. Minun sedälläni on rumpu-
taustaa ja hän loppujen lopuksi
sai kipinän aikaiseksi, KUL:n
rumpali toteaa. Myös pianonsoit-
to oli hänelle tietyssä vaiheessa
tapetilla ja hän opettelikin oma-
toimisesti soittamaan, mutta lop-
pujen lopuksi rummut veivät.

***"Olihan se hurja juttu,
kun sain ostettua vanhat
Spede-shown rummut."***

13-vuotiaana Tikalle sattui on-
nenkantamoinen hänen törmä-
tessään hänen omien sanojensa

mukaan erääseen alkoholisoitu-
neeseen herrasmieheen, vanhaan
muusikkoon, joka myi hänelle
rummut, joita oli käytetty Spede-
Showssa.

- Olihan se hurja juttu, kun
sain ostettua vanhat Spede-
shown rummut, Tikka naurah-
taa.

Lukion jälkeen Tikka opiskeli
musiikkia monessa eri paikassa,
muttei tahtonut juurtua. Musiik-
ki on ollut ja tulee olemaan suu-
rena osana Tikan elämää, mutta
välillä hän ei oikein tiennyt, mi-
hin suuntaan lähteä.

- No joo, tää kuorojuttu on ol-
lut pitemmän aikaa tapetilla,
mutta täytyy sanoa, että nykyisen
bändin perustaminen tuli kreivin
aikaan. Hauskaa on ollut, Tikka
naurahtaa savolaiseen tyyliinsä.

Rumpalina Tikka on äärimmäi-
sen tarkka siitä, kuinka komppi-
kuviot saadaan sopimaan kul-
loiseenkin kappaleeseen. Flown
täytyy olla kunnossa. Treenikäm-
pällä ei ole ollenkaan poikkeuk-
sellisesta, että komppi vaihtuu
hyvinkin useasti uusia biisejä
soiteltaessa, kunnes oikea rytmi
löytyy. Bändikaverien mielestä
Tikan kanssa soittaminen on
helppoa ja palkitsevaa, koska
kappaleet elävät koko ajan ryt-
mien vaihtuessa, joiden mukana
myös sovitukset hioutuvat kohti
lopullista muotoaan.

***"Musiikki on joukkuepeliä
siinä missä jalkapallokin.
Egokikkailijat harvemmin
parjäävät."***

- Juho on äärimmäisen joviaali.
Hän pyytää usein mielipiteitä
muilta omiin komppeihinsa ja
yrittää omilla rytmeillään saada
muut soittimet soimaan parem-
min. Hän ajattelee aina lopputu-
lost, eikä vain omaa suoritus-
taan. Juhon kanssa on sikasiistiä
soittaa, hehkuttaa kitaristi ja so-
listi Sajaniemi ja lisää, kuinka
hienoa on seurata, kuinka biisit
saavat aina uusia ulottuvuuksia,
kun ei kangistuta kaavoihin ja
uskalletaan kokeilla uutta.

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Juho Tikka testailemassa komppeja. Hänen ehdottomiin vahvuuksiinsa kuuluu kyky löytää kulloiseenkin sävelmään sopiva komppi.

***"Kunnon rytmi pitää
kasassa vaikka
ruosteisen Mossen."***

- Myös tältä kantilta katsottuna
Juho on huippuluokkaa, Sajanie-
mi toteaa. Rumpali itse on asiasta
hieman vaitonaisempi.

- Kyllähän se vähän silleen me-
nee, että musiikki on yhteispeliä
siinä missä jalkapallokin. Egokik-
kailijat harvemmin parjäävät.

Yhdessä me tätä hommaa
tehdään ja usein saan tosi hyviä
vinkkejä bändikavereilta. Help-
poahan se sitten on soittaa.

Tikka kertoo ihmisten joskus
kyselleen häneltä, millainen on
täydellinen komppi. Tähänkin
rumpalilla on selvä näkemys.

- Täydellistä komppia ei ole-
kaan, mutta kunnon rytmi pitää
kasassa vaikka ruosteisen Mos-
sen.

Korttelin uudet lapset: JUHO TIKKA

- ♪ Aloitti musiikin harrastamisen mennessään musiikkiluokalle.
- ♪ Osti 13-vuotiaana vanhat Spede-shown rummut.
- ♪ Opiskeli Mikkelin musiik-
kiopistossa pääaineenaan lyö-
mäsoittimet.

- ♪ Soitti lukioaikoina nuorisote-
atterin kanssa kabaree-
kiertueella.
- ♪ Opiskeli 1996 Savonlinnan
kristillisen opiston musiikki-
linjalla.
- ♪ Soitti vuonna 1998 S.G. Not
Found-yhtyeessä. Yhtye jul-
kaisi yhden levyn.
- ♪ Lähti 2000-luvun alussa mu-
kaan Järvenpään Grease-
musikaaliin.
- ♪ Ollut 10 vuotta Prima Vista-
sekakuoron jäsen (mm. Suo-
men paras kuoro-ohjelman
finaali). Kuoro julkaisee pian
levyn.
- ♪ KUL:n rumpalina vuodesta
2011.

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

BASISTI

Sormitaitelija

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Bassovirtuoosi Aarne Kempas lempipuuuhassaan. Eri genrejen hallinta antaa luovan pohjan niistä poistumiseen aina silloin, kun sovitus niin odottaa.

Basisti Aarne Kempas on musiikillisesti kaikkiruokainen.

Kentti Portteli
KORTTELIN SANOMAT

KUL:n basisti Aarne Kempas istuu rennosti penkillä esiripun edessä ja soittaa hiljaisesti bassokuvioita. Basso istuu hänen kädessään vuosien soittamisen jälkeen sellaisella otteella, että musiikista tietämätönkin huomaa ammattilaisen olevan asialla.

Kempas aloitti basson soittamisen nuorena poikana, ja hän sai kipinän enoltaan ”Rudi” Lukkariselta, Ratsian basistilta.
- Sain basson käteeni ja sitten se kuuluisa lausahdus että miten tätä soitetaan, Kempas kommentoi ensikosketustaan bassokitaraan. Pian tämän jälkeen alkoi vasenkätisellä pojalla tiukka harjoittelu oikeakätisen soittimella.

”Sain basson käteeni ja sitten se kuuluisa lausahdus, että miten tätä soitetaan?”

Nuoren miehen musiikkimaku kehittyi enemmän metallin ja funkin suuntaan. Waltari ja

muut suomalaiset tekivät valtaavan vaikutuksen ja tyylejä jäljiteltiin omalla bändillä, jonka Kempas perusti kavereidensa kanssa yläasteella. Bändi on vielä osin kasassa ja soittaa aina silloin, kun aikataulut saadaan sopimaan.
Tekemistä monilahjakkuudella riittääkin, sillä luokanopettajaksi valmistunut Kempas toimii myös kuvittajana erilaisissa projekteissa. Kiire ei häntä haittaa, vaikka välillä joutuukin sovitteluun aikoja enemmän kuin ehkä haluaisi.

”Laulupuoli on hiipunut perustavien ääniongelmien takia - antaa basson puhua!”

Kuten kaikilla muillakin KUL:n jäsenillä myös Kempaksella on kuorolaulutaustaa.
- Olin mukana kuorolaulutoiminnassa ja otin laulutuntejakin, mutta valitettavasti laulupuoli on hiipunut perustavien ääniongelmien takia. Antaa basson puhua!, Kempas toteaa ja alkaa soittaa Def Leppardia.
Tällä hetkellä Kempas nimeää motokseen soittaa monipuolisesti genreen katsomatta. K U L o n tempaissut hänet suoraviivaiseen

ja ytimekkääseen poljentoon, jossa pätevät omat lainalaisuudet. Kempas on kiinnostunut proteaustoista johtuen teematyypisiin tarinallisesti tai sävellyksellisesti kehittyviin tarinoihin ja niitä moninaisesti eteenpäin vieviin elementteihin.
- KUL on luotu hittikoneeksi, jossa omalaatuinen huumori purree ja jossa pop, rock ja jopa folk raikaa!

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Aarne Kempas studiolla 12.9.2012.

Korttelin uudet lapset:
AARNE KEMPAS

- ♪ Sai kipinän musiikkiin enoltaan.
- ♪ Perusti bändin yläasteella, jonka kanssa soittaa yhä edelleen, kun aikaa löytyy. Bändin kanssa satunnaisia keikkoja.
- ♪ Oli opiskeluaikana mukana kuorotoiminnassa Kajaanissa ja otti laulutunteja.
- ♪ Soittaa monipuolisesti musiikkia genreen katsomatta.
- ♪ KUL:n basisti vuodesta 2011.

SOLISTI & KITARISTI

Luomaan luotu

KUL:n solisti ja kitaristi Hanns-J. Sajaniemi ei malta pysyä paikoillaan. Luomisen vietti on liian suuri.

Kortti Pentteli

KORTTELIN SANOMAT

Korttelin uudet lapset-yhtyeen euroviisukarsintakappale **Not A Pin-Up-Boy-Beauty** on Hanns-J. Sajaniemen käsialaa. Laulu syntyi suhteellisen nopeasti keittiön pöydän ääressä, mutta hänen solistin uraansa alkoi varsin omissa olosuhteissa.

- Joo, mä olin jotain kolmen vuotias ja mä olin Anttolassa vanhempien kanssa hevosmiesten pikkujouluissa. Isä kannusti mua hyvinkin hanakasti lavalle esiintymään ja sai suostuteltua orkesterin siihen, että puoliajalla kävin laulamassa bändin säestäessä jonkun lastenlaulun. Kansa kuulemma räjähti, Sajaniemi naurahtaa ja lisää, että kukaties esiintymiskipinä heräsi tuolloin.

”Se oli oikeestaan sellainen snapsi-idea, kun kysyin porukoilta rahaa syntsaan.”

Sajaniemi kävi musiikkiluokan, mutta hänen musikaalisuutensa ei liiemmin kiinnitetty huomiota. Sajaniemellä on vahva käsitys siitä, miksi näin oli.

- No joo, mä olin varmastikin oppilaana sellainen, sanotaan varovasti laiskahko ja kouluaika

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Sajaniemi iloisissa merkeissä Mikko Herrasen studiolla 12. syyskuuta 2012.

KUVA: HANNS-J. SAJANIEMI

Jos reinkarnaatioon on uskomista, niin mä olin pimeällä keskiajalla varmaankin joku vainottu turbopuuseppä, joka poltettiin roviolla, toteaa Hanns-J. Sajaniemi

meni vähän musiikin ohi, Sajaniemi muistelee.

Sajaniemi muutti Saksaan 1990-luvun alussa ja vietti siellä lopulta koko vuosikymmenen ennen palaamistaan Suomeen. Hän kertoo, kuinka suhde musiikkiin muuttui nuorella aikuisella kertarysäyksestä. Hän sai päähänsä, että hän haluaa alkaa tehdä musiikkia kääntyen vanhempiensa puoleen.

- Mun vanhemmille kuuluu kiitos. Se oli oikeestaan sellainen snapsi-idea, kun kysyin porukoilta rahaa syntsaan. Se muutti kaiken. Se syntsa maksoi silloin ihan maltaita, Sajaniemi kertoo ja lisää, kuinka musiikkisyntetisaattorin saaminen alkoi pian maksaa itseään takaisin.

- Mä olin kuin noiduttu. Mä tein ensimmäisen vuoden erilaisia sovituksia lähinnä Juicen biiseihin ja säveltelin ensimmäisiä melodioitani. Eka oma biisi oli räppi, Sajaniemi hymyilee ja kertoo kyseisen kappaleen olevan myös osa KUL:n ensimmäistä keikkasettiä.

- Sovitukset on kuitenkin uudet, hän naurahtaa.

Vuosikymmenen ajan Sajaniemi sävelsi ja sovitti kappaleita syntetisaattorillaan ja otti muutamia kotikonstein nauhallekin. Sävellyksiä ja sovituksia syntyi muutaman tusinaa, kunnes into alkoi hiipua kolmenkymppin vaiheilla.

”Jos jääkausi puhkeaisi, niin mä loisin musiikin ohessa varmaan kaikki lumetkin.”

- En oikein tiennyt, mitä tehdä biiseillä. Olin aina unelmoinut bändistä, mutta sopivia henkilöitä ei sattunut kohdalle ja sitten homma vähän niin kuin kuoli, Sajaniemi kertoo ja lisää, että tämän jälkeen mitään ei tapahtunut kymmeneen vuoteen. Sitten asia muuttui kertaheitolla työpaikan vaihdon myötä.

- Kysyin Mariialta (Okkonen), haluaisiko hän soitella kanssani yhtä lauluani, jota olin soitellut oppitunnilla oppilaille. Siitä se sitten lähti, Sajaniemi kertoo. Pian bändiin löytyi basisti, joka on Sajaniemen kirjoittaman lastenkirjan kuvittajana. Rumpali puolestaan on hänen vanha koulukaverinsa, joka sattui asumaan lähellä.

- Soitin Juholle ja kysyin, että haluatko tulla bändiin. Juho sano joo, ja bändi oli kasassa. Just like that, hän naurahtaa.

Kanteleen soittaja puolestaan ajautui bändiin miltei vahingossa, kun työpaikalla kävi ilmi, että yksi kollegoista soitti kannelta.

- Kuulin, että Katri soittaa kannelta. Kannel on aina viehättänyt minua ja kysyin Katriä mukaan. Hän taisi sanoa, että voisin tulla, ja loppu on historiaa, Sajaniemi sanoo ja kehuu vuolaasti

bändikavereitaan.

- Parempia ihmisiä saisi etsiä kauan. Mulla kävi uskomaton pulla, kun tapasin heidät.

Sajaniemi kertoo yrittävänsä elää ajan hermoilla ja yrittää jatkuvasti kanavoida ideoitaan johonkin käyttökelpoiseen.

- Mä oon miettinyt tätä paljon. Totesin jossain, että mulla pitäis olla vähintään kaksi elämää, jotta saisin toteutettua kaikki ideani. Oikeesti, mulla on niin vahva luomisen vietti, että se on melkein jo naurettavaa. Jos jääkausi puhkeaisi, niin mä loisin musiikin ohessa varmaan kaikki lumetkin.

**Korttelin uudet lapset:
HANNS-J. SAJANIEMI**

- 🎵 Kävi musiikkiluokan.
- 🎵 Rakastaa musiikkia, varsinkin sen luomista ja yhdessä soittamista.
- 🎵 Toteaa, että elämässä on tärkeämpiäkin asioita kuin iso TV ja muskeliauto kikkelin jatkeena.

BÄNDI

Korttelin uudet lapset

Korttelin uudet lapset vasemmalta oikealle: Hanns-J. Sajaniemi, Katri Utriainen, Aarne Kempas, Juho Tikka ja Mariia Okkonen.

Korttelin uudet lapset uudessa mediassa

Kertti Pontteli
KORTTELIN SANOMAT

KUL on ottanut agendakseen olla aktiivisesti läsnä uuden median foorumeissa. Menestystä haetaan myös tältä saralta, vaikka solisti **Sajaniemi** myöntääkin, että aikaa on rajallisesti. - Joo, nettisivut on työn alla ja Myspaceenkin ollaan menossa. Tullaan taas siihen, että pitäis

olla tyyliin 2,5 elämää, että saisi kaiken haluamansa tehtyä. Ja sitä paitsi pitää myös muistaa, että me ollaan äitejä ja isiä. Joskus vähemmän on enemmän, Sajaniemi tokaisee ja vastaa kännykkäänsä.
KUL on tällä hetkellä pääosin esillä YouTubessa ja omilla kotisivuillaan satunnaisten keikkojen lisäksi. Syytä on kuitenkin olettaa, että lisää on tulossa.

Korttelin uudet lapset (KUL)

Kantelisti	Katri Utriainen
Pianisti	Mariia Okkonen
Rumpali	Juho Tikka
Basisti	Aarne Kempas
Solisti & kitaristi	Hanns-J. Sajaniemi

KUL uudessa mediassa

- Korttelin uudet lapset
- Korttelin uudet lapset
- <http://www.korttelin-uudet-lapset.fi>

NOT A PIN-UP-BOY-BEAUTY

(Säv. ja san. Hanns-J. Sajaniemi, sov. Sajaniemi/Korttelin uudet lapset)

I always thought I'd never fi-i-ind the one.
But then I met her. She was ki-i-ind, and fun.
She'd put her head onto my lap so neatly...
We would often kiss so sweetly... Oh boy, I was flying! I was shi-i-ning like the sun.

Chorus: Then suddenly my baby left me.
She met this dude online.
He had a huge... so away she ran.
I know I'm not a pin-up-boy-beauty,
nor rich, nor divine...
Yet still I am a kind and decent man.

The rumpy-pumpy was no dou-ou-ouuuuuuubt... great!
But lately, I've been sad abou-ou-out my fate.
Have trouble sleepin' and my head feels hazy.
I'll tell you... being lonely drives me crazy.
See, I don't wanna live withou-ou-out a date.

Chorus: Yeah, suddenly my baby left me...

What makes the world go rou-ou-ound? It's girls!
I love the sweet and giggly sou-ou-ound of girls!
I must admit, I really love them badly
and try to do my very best, but sadly
I'm way too shy when I'm arou-ou-ound them girls.

Chorus: Yeah, suddenly my baby left me...

End: Yeah, I am a kind and decent man!

